

Det siger også sig selv, at Enhedslistens model vil lægge gift for samarbejdet med erhvervslivet. Hvilken virksomhed ville skyde penge i et samarbejde, hvis pengene risikerer at havne i et helt andet sted? Det giver jo ganske enkelt ikke nogen mening.

Kl. 15.45

Så vil man naturligvis samarbejde med udenlandske universiteter i stedet for, og regeringen vil ikke bygge nye barrierer, men derimod bygge bro mellem forskning og erhvervsliv. Ingen kan være tjent med, at offentlig og privat forskning udvikler sig i to lukkede systemer.

Den tid er forbi, hvor universiteterne havde monopol på at skabe ny viden. I dag sker viden skabeligt nybrud nok så ofte i private virksomheder eller måske netop i et samspil mellem parterne. Derfor har begge parter brug for samarbejde, og derfor er det danske samfund i allerhøjeste grad også i en situation, hvor vi har brug for flere partnerskaber mellem forskning og erhverv. Det handler om at skabe grobund for fremtidens højteknologiske virksomheder og arbejdspladser. Uden det er jeg bange for at vi bliver tabere i globaliseringen.

Det betyder ikke, at vi på nogen måde skal give køb på forskningsfriheden, og det betyder ikke, at vi lader den offentlige forskning styre af erhvervsinteresser. Der er ingen modsætning mellem en stærk og fri grundforskning og et øget erhvervsamarbejde. Men samarbejdet skal naturligvis håndteres professionelt.

Det er og bliver en opgave for universiteternes ledelse at sikre den rette balance i samarbejdet med de private. Jeg har fuld tillid til, at man vil være denne opgave voksen. Det er jo netop det, der er kernen i selvstyret, og der er for mig at se ikke brug for særlige kontrolorganer.

Alle partier på nær Enhedslisten har lagt stemmer til forskerpatentloven og den nye lov om teknologioverførsel. Her er pointen netop, at vi har givet institutionerne øgede frihedsgrader til at samarbejde med erhvervslivet. Målet er, at ideer og opfindelser fra forskningen skal udnyttes i erhvervslivet og komme samfundet til gode. Det har der været meget bred enighed om lige fra regeringen til SF, men altså ikke Enhedslisten.

Jeg opfatter det fremsatte beslutningsforslag som en logisk følge af denne enegang fra Enhedslistens side. Men i det moderne samfund er samarbejde og nyttiggørelse uadskillelige dele i universiteternes dagligdag.

Vi skriver nu 2006 og ikke 2000, og som jeg indledte med at sige, er vi kommet et godt stykke videre siden den debat, der var dengang. Vi har fået styrket universitetsledelsen, og vi har udstedt klare retningslinjer for erhvervsamarbejdet. Samtidig er det mit klare indtryk, at legalitetskontrollen på institutionerne er blevet væsentligt styrket. Universiteterne har oprustet juridisk og strammet op om indgåelse af aftaler med erhvervslivet og andre.

Ikke desto mindre genfremsætter Enhedslisten altså sit gamle forslag, men som jeg har sagt det: Tiden står ikke stille, og derfor mener vi altså ikke, der er brug for dette forslag.

Derfor lad mig kort sige om Enhedslistens forslag, at vi siger nej, fordi det strider lodret mod universitetsreformens princip om selvstyre og ansvarlig ledelse. Vi siger nej, fordi det vil sætte en stopklods for samarbejdet med erhvervslivet, og vi siger nej, fordi vi allerede i dag har den nødvendige sikring af forskningsfriheden og retten til at publicere.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for hans omhyggelige redegørelse for, at der i hvert fald i år 2000 var områder, hvor Enhedslisten var alene om at repræsentere oppositionen til den daværende regering. Spørgsmålet er så, om vi i den nuværende situation også er ene om at udgøre opposition til den nuværende regering, det må debatten i dag jo vise.

Men jeg vil spørge ministeren om en enkelt ting. Ministeren sagde, at det var et vigtigt argument imod det her forslag, at det ville gøre, at erhvervslivet ikke længere ville afsætte penge til forskning, for så risikerede det, at pengene blev brugt til noget helt andet. Betyder det ikke, at ministeren i hvert fald er enig med mig i, at det nuværende system betyder, at private investeringer og private firmaers interesser spiller en stor rolle for, hvor også offentlige midler til forskning bliver brugt?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, det er klart, at når man indgår nogle aftaler, så er det med bestemte formål inden for bestemte områder, men som jeg synes jeg fremdrog meget klart, og som det også kan ses ud af de aftaler, der er indgået siden, og på grundlag af de beslutninger, der er truffet her i Folketinget, er det jo således, at man ikke blander sig i, hvordan